

Arrest

nr. 177 621 van 10 november 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 februari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 december 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 februari 2014 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat E. VANGOIDSENHOVEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 3 november 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 10 mei 2010 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de

staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. Tegen deze beslissing werd geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.2. Op 24 november 2010 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 21 januari 2011 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid en vervolgens op 23 januari 2013 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) ongegrond verklaard. Deze ongegrondheidsbeslissing wordt op 27 september 2013 de Raad vernietigd bij arrest nr. 110 886.

1.3. De verzoekende partij dient op 25 november 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 26 april 2013 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde. Op 30 juni 2013 dient de verzoekende partij een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring in bij de Raad tegen voormelde beslissing. Dit beroep is bij de Raad gekend onder rolnummer 131 049.

1.4. Op 10 december 2013 verklaart de gemachtigde de in punt 1.2. vermelde aanvraag van 24 november 2010 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet opnieuw ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij op 6 november 2014 in kennis wordt gesteld.

De motieven van de bestreden beslissing gaan als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 24.11.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

*E. M., N. (...) (R.R.:(...))
nationaliteit: Marokko
geboren te N. (...) op (...)1963
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 21.01.2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden (en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor E. M., N. (...) die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 04.12.2013 in gesloten omslag)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.”

1.5. Op 21 augustus 2013 dient de verzoekende partij een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 25 september 2013 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard door de gemachtigde. Deze onontvankelijkheidsbeslissing wordt op 24 juni 2015 door de Raad vernietigd bij arrest nr. 170 477.

2. Onderzoek van het beroep

De Raad dient er ambtshalve op te wijzen dat de in casu bestreden beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op 10 december 2013 opnieuw ongegrond wordt verklaard een miskenning inhoudt van het gezag van gewijsde dat kleeft aan het arrest nr. 110 886 van 27 september 2013, waarbij een inhoudelijk identieke beslissing werd vernietigd.

Bij arrest nr. 110 886 van 27 september 2013 heeft de Raad de beslissing van 23 januari 2013 waarbij de aanvraag om een verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard, vernietigd omdat in het medisch advies, dat op 18 januari 2013 door de ambtenaar-geneesheer werd opgemaakt, een te beperkte interpretatie werd gehanteerd van voormeld wetsartikel. Verwerende partij heeft tegen dit arrest geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State.

De Raad stelt vast dat het medisch advies van 4 december 2013, dat integraal deel uitmaakt van de thans bestreden beslissing ten grondslag ligt, gesteund is op inhoudelijk identiek dezelfde motieven als het medisch advies van 18 januari 2013. Door opnieuw een beslissing te nemen met dezelfde (hoofd)motieven als de vernietigde beslissing, begaat verwerende partij dezelfde onwettigheid die heeft geleid tot de vernietiging van eerste ongegrondheidsbeslissing, vermeld in punt 1.3.

Deze vaststelling volstaat om de in casu bestreden beslissing van de gemachtigde van 10 december 2013 waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard te vernietigen (cf. A. WIRTGEN, Raad van State, I. afdeling administratie, Middelen en het ambtshalve aanvoeren van middelen, Brugge, die Keure, 2004, 175- 181). Het niet respecteren van het gezag van gewijsde is immers een onwettigheid die de openbare orde raakt (cf. RvS 8 juli 1982, nr. 22.446; RvS 3 februari 2004, nr. 127.697).

Ter terechtzitting neemt de verwerende partij inzage van beide medische adviezen, respectievelijk van 18 januari 2013 en van 4 december 2013, en verzet zich niet tegen de door de Raad gemaakte vaststelling, net zo min als de verzoekende partij.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing dient te worden vernietigd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 december 2013, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES